

en sådan beskaffenhed, at retten, såfremt den betingede dom havde været afsagt her i landet, efter straffelovens § 61 ville have truffet bestemmelse om fuldbyrdelse af straf for det af den betingede dom omfattede forhold, kan retten således undlade dette og dermed overlade spørgsmålet til domslandets (tilsynslandets) myndigheder. Der henvises herved til bemærkningerne til § 8, stk. 2.

Det er fundet hensigtsmæssigt at medtage den her omhandlede bestemmelse i lovforslaget, selv om den ikke direkte vedrører det samarbejde med hensyn til fuldbyrdelse af straf m. v., som forslaget i øvrigt omfatter.

Til § 10.

Til stk. 1. Efter denne bestemmelse kan tilsyn og andre foranstaltninger, hvorom der er truffet bestemmelse ved vilkår i en betinget dom, der er afsagt her i landet (straffelovens § 57), iværksættes i andet nordisk land.

Til stk. 2. Den omstændighed, at tilsynet er overgået til myndighederne et andet nordisk land, bør ikke være til hinder for, at den danske straffelovs bestemmelser om betingede domme kommer til anvendelse, såfremt den dømte — f. eks. under et kortvarigt ophold her i landet — gør sig skyldig i *ny kriminalitet*, og der i den anledning rejses straffesag mod ham ved dansk domstol. Det må derimod i almindelighed anses for mest formålstjenligt, at tilsynslandets myndigheder alene har afgørelsen af, om *andre vilkårsovertrædelser* skal medføre afsoning af straffen eller ændring af vilkårene. Disse synspunkter er lagt til grund ved udformningen af reglen i stk. 2. Bestemmelsen i slutningen af dette stykke er et modstykke til bestemmelser i andre landes forslag svarende til det danske forslags § 8, stk. 2.

Til stk. 3. Denne regel, hvorefter bestemmelser af myndighederne i tilsynslandet om forlængelse af prøvetiden og om ændring af andre vilkår har virkning her i landet, tager sigte på tilfælde, hvor 1) den dømte senere her i landet findes skyldig i strafbart forhold, 2) myndighederne i tilsynslandet overlader til danske myndigheder at træffe afgørelse vedrørende andre vilkårsovertrædelser (smlg. herved § 8, stk. 2) eller 3) tilsynet tilbageføres til dansk tilsynsmyndighed.

Til § 11.

Til stk. 1. Denne bestemmelse er navnlig påkrævet for at fastslå, at straffelovens regler om vilkårsovertrædelse, herunder nyt strafbart forhold, ikke kan finde anvendelse, når der i andet nordisk land er truffet bestemmelse om straffuldbyrdelse.

Til stk. 2. Da der i de andre nordiske landes lovforslag indeholdes bestemmelser svarende til dette

forslags § 8, stk. 2, og § 9, vil der kunne forekomme tilfælde, hvor en person, der er betinget dømt her i landet, i Finland, Island, Norge eller Sverige idømmes straf for forhold begået i prøvetiden, uden at der ved dommen tages stilling til spørgsmålet om ændring af den betingede dom. I sådanne tilfælde beror det på danske myndigheders afgørelse, hvorvidt det i andet nordisk land pådømte forhold skal medføre ændring af den betingede dom. Med henblik herpå foreslås i stk. 2 en bestemmelse, hvorefter denne afgørelse skal træffes efter reglerne i straffelovens § 60; det omhandlede straffbare forhold ligestilles således med en overtrædelse af vilkår fastsat i medfør af straffelovens § 57 (tilsyn og særvilkår). Denne løsning måtte formentlig allerede antages efter en analogi af straffelovens § 60, men det er dog fundet rigtigst at optage en udtrykkelig bestemmelse om spørgsmålet.

Til kapitel 4.

Prøveløsladte.

I de nordiske lande gælder følgende regler om prøveløsladelse:

Danmark: Når to trediedele af en fængselsstraf, dog mindst 9 måneder, er udstået, skal der tages stilling til spørgsmålet om prøveløsladelse. Prøveløsladelse kan dog ske tidligere, når den efter de foreliggende oplysninger må anses for begrundet i det enkelte tilfælde; denne særlige prøveløsladelse kan tidligst ske, når fangen har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 4 måneder. Prøvetiden er den resterende straffetid, dog mindst 2 år. Prøveløsladelse er som regel forbundet med tilsyn.

Finland: Prøveløsladelse kan finde sted fra såvel fængsel som tugthus. Recidivister *kan* prøveløslades, når to trediedele af straffen, dog mindst 6 måneder, er udstået, medens førstegangsstraffede *kan* løslades på prøve, allerede når halvdelen af straffen, dog mindst 6 måneder, er afsonet. Prøvetiden er den resterende straffetid, dog mindst 6 måneder. Medmindre justitsministeren bestemmer andet, *skal* prøveløsladelse ske, når fem sjettedele af straffen, dog mindst 6 måneder, er udstået; ved denne obligatoriske løsladelse på prøve er prøvetiden den resterende straf, dog mindst 1 år og højst 5 år. Prøveløsladelse er altid forbundet med tilsyn.

Island: De her gældende regler svarer til de danske.

Norge: Reglerne om prøveløsladelse angår kun straf af fængsel. Prøveløsladelse kan ske, når to trediedele af straffen, dog mindst 4 måneder, er udstået. Når det er særlig begrundet, kan en person, der afsoner straf af fængsel i 3 år eller derover,